

børn i at se internettets pornosider eller ungdomsbladenes bizarre artikler og fotos? Og her er ganske rigtigt et problem.

Men mit svar er: Lad os begynde med at diskutere ansvarligheden – eller måske især uansvarligheden – hos dem, der bombarderer unge mennesker med disse urimeligheder; så kan vi vende tilbage til teknikken senere.

Ministeren gav en god redegørelse, og ministeren sagde det, der var allervigtigst for mig i slutningen af sin tale. Ministeren sagde:

»Der er for mig at se ingen tvivl om, at vi alle må tage et ansvar, hvis vi ... skal undgå, at ... vores børn bliver konfronteret med pornografi.«

Her burde være en opgave, som kan forene alle forældre og bedsteforældre. Et kæmpe flertal af os er jo enige om, at det, som ethvert barn i dette land kan nå frem til ved to klik på internettet eller via ungdomsbladet i den lokale kiosk, er i klar modstrid med de holdninger, normer og følelser, som vi ønsker at præge vores børn med.

Jeg har ikke den geniale løsning eller det smarte lovforslag, som kunne bringe tingene tilbage på ret spor, men jeg erkender gerne, at der er masser af problemer i dette samfund, man ikke kan lovgive sig ud af, problemer, som bedst løses ved en holdningsændring.

Derfor vil jeg slutte med at glæde mig over, at det nu er blevet legitimt at drøfte og overveje, hvordan man kan begrænse eller regulere de utilsigtede virkninger.

Nu er der altså behov for en frisindet diskussion af, hvad forældre kan gøre, og hvad skoler, biblioteker, kiosker, bladredaktører og tv-direktører kan gøre, for at danske børn og unge ikke bombarderes med seksuelle perversioner i et sådant omfang, at de tror, det perverse er det normale.

Levede vi alle op til dette menneskelige ansvar, kunne Folketinget roligt gå videre til næste sag på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Jeg vil gerne takke hr. Helge Adam Møller for den meget fremragende og også konstruktive tale. Jeg havde sådan set også forventet det, for jeg har jo hørt, hvad hr. Helge Adam Møller tidligere har sagt også på det her område.

Men der er to spørgsmål. Det ene er i forhold til det forslag til vedtagelse, som Kristeligt Folkeparti sammen med andre har lagt frem. Hvad mener hr. Helge Adam Møller om det?

Så var der lige denne her bemærkning om, at der ikke er brug for nogen undersøgelse. Nu ved jeg jo, at ligestillingsministeren netop har sagt, at der er brug for en undersøgelse, for der er ingen viden om helt konkret og klart, hvilken påvirkning pornografien har i forhold til kønsopfattelsen.

Det var bare de to konkrete spørgsmål, jeg ville stille.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Tak for spørgsmålene, og også tak for de venlige bemærkninger.

Jeg synes jo, at debatten har været lidt kedelig, forstået på den måde, at når jeg har hørt de forskellige ordførere, er vi jo i virkeligheden stort set enige. Vi erkender jo alle sammen, at der er et problem, og vi vil godt gøre noget ved det. Det er næsten, som om vi indimellem finder noget, vi kan slå hinanden i hovedet med, og det gavner jo i hvert fald ikke de børn og unge, som vi godt vil løse problemerne for.

Til de to direkte spørgsmål: Jeg indrømmer blankt, at jeg såmænd er uenig med ligestillingsministeren – eller også er hun uenig med mig – forstået på den måde, at jeg i virkeligheden ikke mener, der er behov for en undersøgelse.

Jeg mener, at ethvert normalt tænkende menneske – og jeg vil godt understrege, at det er ligestillingsministeren også – jo godt ved, at selvfølgelig gavner det ikke at få det her smækket i synet morgen, middag og aften, at få den fuldstændig unormale opfattelse af seksualitet mellem voksne mennesker. Det er skadeligt. Det behøver man efter min mening ikke lave store, dyre undersøgelser for at finde frem til. Jeg tror, at 90 pct. af alle i befolkningen vil sige: Det her er skadeligt.

Kl. 16.15

Jeg synes i og for sig, at der er masser af gode elementer i Kristeligt Folkepartis og de to øvrige partiers forslag til vedtagelse, konstruktive og gode elementer, og jeg tror såmænd, at hvis vi alle sammen havde sat os ned en time inden, kunne vi nok have fundet et forslag til vedtagelse, vi kunne blive enige om.

Men lad os nu vedtage det ene eller det andet og så arbejde efter det, der er hovedpointen i begge forslag til vedtagelse: at skabe et bedre miljø for de børn og unge, der skal vokse op i fremtiden.